

Det flammende bud

Melodi og sats: Allan M. V. Diehl 2026

1. Jo - han - nes den Dø - ber var flam - men - de vild, han

3 døb - te med vand, men hans ta - le var ild, han tal - te om én, der var

6 stør - re end han, som kom for at dø - be med ild, ik - ke vand:

2. "Jeg bærer en fakkelt, jeg baner en vej
for én, der er større og bedre end mig,
uværdig er jeg til at løsne et bånd,
som Herren har bundet med sin egen hånd!"

3. Han råbte sit budskab i ørkenen ud,
og mange, der hørte hans flammende bud,
blev straks af den hellige flamme optændt
og siden ved dåben fra synden omvendt.

4. Og derfor vi samles om bål og om bavn
ved midsommerfesten, som bærer hans navn,
Johannes er ham, som vi fejrer i dag
i festligt og flammende fødselsdagsslag.

5. Med flammende taler, med sang og med dans
vi fejrer Johannes, vi fejrer Sankt Hans,
vi fester, til midsommernatten er brugt
og lægger en kim til en kærlighedsfrugt.

6. Når flammen i midsommernatten er død,
når bålet er blevet en ulmende glød,
da gløder i hjertet et levende håb,
det tændtes en nat ved en midsommerdåb.

Poul Michael von Bülow 2026